

Voorbeeld aantrekkelijkheid: de structuuraanduider

Het laatste voorbeeld in paragraaf 11.3.5 is een zogeheten 'structuuraanduider' waarin veel variatie zit. De basisvorm zou zijn:

In hoofdstuk 2 geef ik een schets van de communicatieve situatie, vooral van de kanalen waarlangs de voorlichting verloopt.
In hoofdstuk 3 geef ik de kenmerken van ontvangers en boodschap, voor zover relevant in deze probleemsituatie.
In hoofdstuk 4 geef ik een soort normatieve beschrijving van de situatie op basis van de gegevens uit hoofdstuk 3 en een communicatiemodel: ik geef een beschrijving van wat een voorlichter zou moeten overwegen als hij een boodschap over minderhedenbeleid gaat opstellen.
In hoofdstuk 5 beschrijf ik wat de Haagse dagbladen doen met de gemeentelijke persberichten.
In hoofdstuk 6 bekijk ik in hoeverre de gemeenteberichten voldoen aan de normen die ik in hoofdstuk 4 heb beschreven.
In het laatste hoofdstuk geef ik aanbevelingen en een samenvatting.

De enige variatie die hierin zit, is enige variatie in woordgebruik:

In hoofdstuk 2 **geef** ik – In hoofdstuk 5 **beschrijf** ik – In hoofdstuk 6 **bekijk** ik (...)

De uiteindelijke vorm is:

Hoofdstuk 2 geeft een schets van de communicatieve situatie, vooral van de kanalen waarlangs de voorlichting verloopt.
In hoofdstuk 3 analyseer ik de kenmerken van ontvangers en boodschap, voor zover relevant in deze probleemsituatie.
Met deze gegevens en een communicatiemodel kom ik in hoofdstuk 4 tot een soort normatieve beschrijving van de situatie: ik geef een beschrijving van wat een voorlichter zou moeten overwegen als hij een boodschap over minderhedenbeleid gaat opstellen.
Een belangrijke overweging is dat de informatiestroom via de pers verloopt. Wat doen de Haagse dagbladen met de gemeentelijke persberichten? Het antwoord op die vraag is te vinden in hoofdstuk 5.
In hoofdstuk 6 wordt bekeken in hoeverre de gemeenteberichten voldoen aan de in hoofdstuk 4 beschreven normen.
De aanbevelingen die daaruit voortkomen alsmede de samenvatting van het geheel, vindt u in het laatste hoofdstuk.

Hierin is meer gevarieerd, bijvoorbeeld:

- Woordgebruik: *Hoofdstuk 2 geeft – In hoofdstuk 3 analyseer ik – kom ik in hoofdstuk 4 tot – is te vinden in hoofdstuk 5 – In hoofdstuk 6 wordt bekeken – vindt u in het laatste hoofdstuk.*
- Volgorde van zinsdelen: niet elke zin begint met de aanduiding van het hoofdstuk.
- Opbouw van elke hoofdstukaanduider: bij hoofdstuk 5 in drie zinnen, in plaats van steeds alles in één zin.
- Variatie in zinstypen, zoals de vraag bij de aanduiding van hoofdstuk 5.